

شرح صدر

حجۃ الاسلام والمسلمین محمدی روی شهری

هنگامیکه خداوند خیر کسی را بخواهد، سینه اش را برای پذیرش اسلام باز می کند، و با عنایت شرح صدر زبانش را به حق گویا می تمازید و اوح حق را در زنده گی پساده می کند، و هنگامی که خداوند وفاداری حق را در گفتار و کردار برای او جمع کرد اسلام او کامل می گردد.^۱

در این سخن دونکته قابل تأمل است:

نکته اول در تفسیر اسلام و نکته دوم در تفسیر شرح صدر اسلامی:

در تفسیر امام، اسلام عبارت است از تعهد و وفاداری به حق در گفتار و کردار و مسلمان کامل کسی است که کاملاً تسلیم حق باشد.

عبارت دیگر معیار اسلام شناسی، معیار مسلمان شناسی و معیار جمهوری اسلامی و حکومت اسلام، حق است، اسلام چیزی جز حق نیست و چیزی جز حق نمی گوید و نمی خواهد. بنابراین هرچه ناحق و باطل باشد از اسلام بیگانه و اسلام از آن بیگانه است، و مسلمانی انسان با هواداری او از حق اندازه گیری می شود، هرقدر که انسان هوادار حق باشد و حق را در گفتار و کردار پیاده کند مسلمان است، و هرقدر که حق را در زندگی رعایت نکند مسلمان نیست و مسلمان کامل و تمام عیار کسی است که عقاید و گفتار و کردار او کاملاً موافق با حق باشد. و حکومت اسلامی نظامی است که اساس حاکمیت حق و عدل باشد، هرقدر که حکومتی به حق نزدیکتر باشد به اسلام نزدیکتر است.

بنابر تفسیری که از اسلام در کلام امام آمده معنای شرح صدر اسلامی یا شرح صدر برای اسلام، عبارت است از آمادگی روحی انسان برای پذیرش حق. این آمادگی مقدمه هدایت خاص الهی است، افزایی که هوای این نوع هدایت را از خود دور کند و شرایط آنرا فراهم سازند از این عنایت برخوردار خواهد شد و بگفته قرآن کریم:

«فَقُنْ بُرْدَ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ بِشَرْحِ صَدْرَةِ إِلَّا إِلَّا مُؤْمِنٌ»^۲

کسی را که خدا بخواهد هدایت کند به او آمادگی پذیرش اسلام عنایت می تمازد.

آمادگی برای پذیرش اسلام و شرح صدر اسلامی با توضیحی که گذشت چیزی جز آمادگی برای پذیرش حق نیست، و این آمادگی توان با نور و روشن یعنی ویشن ویژه ای است که انسان، حق را حق می بیند و باطل را باطل مشاهده می کند.

«الْقَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَةَ إِلَّا إِلَّا مُؤْمِنٌ رَّبِّهِ»^۳.

ایا کسی که سینه اش را آمادگی برای پذیرش اسلام داده و در نتیجه همواره با نوری الهی قدم بر می دارد. قابل مقایسه با

در قسمت گذشته سخن درباره مهمترین اصل از اصول مدیریت یعنی «شرح صدر» بود و توضیح دادیم که در قرآن کریم سه نوع «شرح صدر» مطرح شده است، شرح صدر مطلق، شرح صدر اسلامی و شرح صدر کفری. شرح صدر مطلق را توضیح دادیم و اینک تبیین شرح صدر اسلامی

شرح صدر اسلامی

دومین نوع شرح صدر که در قرآن کریم آمده «شرح صدر اسلامی» است. مقصود از شرح صدر اسلامی یا شرح صدر برای اسلام یکی از ابعاد شرح صدر مطلق یعنی آمادگی قلب برای پذیرش حق است.

چرا شرح صدر اسلامی را به آمادگی برای پذیرش حق تفسیر می کنیم؟ چون اسلام چیزی جز تسلیم در برابر حق نیست که «الاسلام هو التسلیم»^۴ در تفسیر شرح صدر اسلامی روایت جالبی از امام صادق علیه السلام نقل شده است که می فرماید:

«إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَأَهُ بِعَيْنِهِ خَيْرًا شَرَحَ صَدْرَةَ إِلَّا إِلَّا مُؤْمِنٌ، فَإِذَا أَعْطَاهُ ذَلِكَ الْقُلُّ أَنَّ اللَّهَ إِسَانٌ بِالْحَقِّ فُقِتِلَ يَهُوَ فَإِذَا جَمَعَ اللَّهُ ذَلِكَ ثُمَّ لَمَّا إِشْلَامَهُ».

من گذاره و با این واگذاری سبه اش سخت ترگ می شود.
«یکگونه ای که هیچ حقی را نمی تواند پذیرایاشد» و در نتیجه
اگر احیاناً حق هم بر زیانش جاری شود دلش نمی تواند آنرا
باور کند و وقتی دلش حق را باور نکرد توفيق عمل به آنچه بر
زیان جاری ساخته بیدانم کند. و هنگامیکه این ویزگیها تا
موقع مرگ در او ادعاه یافته، او نزد خداوند جزء متفقین
محسوب می گردد.

برای توضیح آنچه در آیه گریمه و روایتی که ذکر شد درباره
ضيق آمده توجه به چند نکته ضروری است:

۱- چگونه انسان دچار ضيق صدر می شود؟

قرآن کریم می فرماید: وقتی که خداوند بخواهد کسی را گمراه کند او را مبتلا به ضيق صدر می نماید، بنابراین علت ابتلاء انسان به ضيق صدر از نظر قرآن تضمیم خداوند برای گذراشی است. امام صادق علیه السلام هم در روایتی که گذشت می فرماید اگر خداوند خبر کسی را بخواهد و اورا بخود واگذارد او مبتلا به ضيق صدر می شود یعنی خبرخواهی تکردن خدا برای کسی و واگذاری او سبب ضيق صدر می شود.

از آنها که هدایت و اخلاص خداوند و خیرخواهی او بر مبنای حکمت است و ریشه در اعمال انسان دارد، کارهای خلاف انسان سبب می شود که او قتوانند از انوار هدایت الهی استفانه کند و بطور طبیعی وقتی راه را ندید گمراه شود، بنابراین خیرخواهی نکردن خداوند و اخلاص او در مورد افرادی که موجبات آنرا فراهم کرده اند راین معنا نیست که خداوند با آنها دشمنی خاصی داشته و سعادت آنها را از ابتدای نمی خواسته است، یا بیش از آنچه اعمال ناشایسته آنها اتفاق می کرده آنها را مجازات نموده، بلکه آنها خود سبب شدمانندگی در نظام اقتصادی از مدار هدایت خارج شوند و در مدار خلاالت قرار گیرند و با قرار گرفتن در مدار خلاالت دیگر امیدی برای تقویت آنها به خیر و سعادت نیست، اینست که بگفته امام، خداوند چنین افرادی را زرها می کند و بخود و اگذار می تایید و با قطع عنایات اهل انسان دخانیه صد و گزند.

۲- کسی که دچار خبیث صدر شود پذیرفتن حق برای او فوق العاده سخت است.

از نظر قرآن برای کسی که مبتلا به خبیث صدر است پذیرفتن حق همانند بالا رفتن به آسمان سخت و دشوار است.

همانگونه که وقتی انسان به فضا پرواز می کند «بدون ماسک اکسیژن» دچار تنگی نفس می شود و احساس می کند که سینه او تنگ شده و بذریغ بیهوش می شود و اگر این حالت ادامه پیدا کند

$\forall \gamma = i, o, s, b$

کس است که این آمادگی را ندارد و داشت را قسوات
گرفت؟!
و از آنجا که اسلام چیزی جیز حق نیست، حق عین اسلام است
و اسلام عین حق، کسی که با روش بیش الهی اسلام را ببیند و
آمادگی برای پذیرش حق داشته باشد، بی تردید آنرا همی پذیرد، و
بدین ترتیب شرح صدر برای حق، شرح صدر برای اسلام و شرح صدر
اسلامی نامیده می شود.

شمع صادر کفری

سومین نوع شرح صدر که در قرآن مطرح شده است «شرح صدر کفری» است.

شرح مصدر کفری و بایا شرح مصدر برای کفر، نقطه مقابل شرح مصدر اسلامی و به معنای آمادگی قلب برای پذیرفتن حق است.

قرآن کریم از آنادگی قلب برای نیازدیرفتن حق سه تعبیر دقیق و جالب دارد که هر یک از این تفاسیر بعدی از ابعاد والری از آثار این و پیرگی روانی را بیان می‌نماید. این سه تعبیر عبارتند از:

- ٤ - ضيق حمل

- ۲- فاوت قلب

- 卷之三

الف: ضيق صدر -

این تعبیر در ادامه آیه ۱۲۵ از سوره انعام آمده است. در این آیه پس از مطرح شدن شرح صد اسلامی آمده:

«وَقَنْ يُرَدُّ أَنْ يُصْلَهُ يَخْتَلِعُ مَذْرَةً هَبْنَا حَرْجًا كَائِنًا
بَشْعَدُ فِي الشَّمَاءِ».

کلمه «فیقیق» به معنای تنگ و کلمه «حرج» به معنای تنگ تر از تنگ است، بنابراین معنای آیه چنین می شود.

کسی که خداوند بخواهد اورا گمراہ کند سینه اش کراحتخت
تنگ می کند، بگونه ای که گویا به آسمان بالا می رود.

و در ادامه حدیثی که در ارتباط با تفسیر شرح صدر اسلامی از امام صادق علیه السلام نقل شد امام در تبیین «ضیق صدر» فرمایند:

«إِذَا لَمْ يُرِدَ اللَّهُ بِعِنْدِهِ خَيْرًا وَكَلَّهُ إِلَى تَفْسِيرِهِ، وَكَانَ ضَرْبَةً
ضَيْقًا خَرْجًا إِنَّ حَرَقَى عَلَى لِسَائِهِ حَقٌّ لَمْ يَغْنِدْ قَلْبَهُ عَلَيْهِ
فَإِذَا لَمْ يَغْنِدْ قَلْبَهُ عَلَيْهِ لَمْ يُغْنِيهِ الْعَنْتَلُ يَهُ، فَإِذَا اجْتَمَعَ ذَلِكُ
عَلَيْهِ حَتَّى يَسْوِي وَفَرَّ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ
الْمَاقِفِينَ».

و هنگامی که عداوند خبر کسی را نخواهد اورا بخود و

ولی و استگاههای تابعه و نقلید از فرهنگ پیگانگان و ضرورتهای ساختگی، مانع توافق بر یک راه حل صحیح و منطقی است. غرب مشکل را با آزادی جنسی حل کرده است! و تمدن شاهنشاهی نیز می‌رفت تا به همین وسیله مشکل را حل کند! البته حلی که گذشته از عذاب الهی و مخالفت قانون شرع و اخلاق انسانی، نظام اجتماعی را به قانون جنگل تبدیل می‌کند. هم اکنون دنیا متمدن گرفتار عوایق و خیم این آزادی و بین‌دینیاری است. بهر حال چنین راه حلی برای جامعه مابه هیچ وجه مطرح نیست. آیا در چندین حالی وقت آن ترمیمه است که برای این مشکل عظیم اجتماعی فکری بشود؟

بهر حال مسئله ازدواج و برداشتن مشکلاتی که بر سر راه چوahnان است، باید از هر جهت بررسی شود. و شک نیست که ابعاد پیچیده این مشکل به خصوص با وضع اقتصادی کنونی و مسائلی از قبیل نظام وظیفه و ادامه تحصیل، مطلبی نیست که در

یک مقاله بتوان آنها را بررسی کرد ولی نکته‌ای که باید مورد توجه پذیران باشد این است که حداقل هر کس در رابطه با مسئولیت شخصی خود در برابر فرزند و تأمین نیازهای ضروری و طبیعی وی و از همه مهمتر حفظ دین و ایمان او که سرمهایه سعادت انسان است، باید وظیفه خطپیر خود را فراموش نکند و از حدود مقررات شرع نیز تجاوز ننماید. خداوند همه را به راه راست هدایت فرماید.

به نامه زیر توجه کنید که تازه‌ترین نامه در این باره است:

من خواهی داشتم که پسرخاله من او را به ازدواج خود درآورد و خاله من هم دختری دارد که از طرف خانواده‌ام و خانواده خاله‌ام، مرا تحت فشار فرار داده‌اند و با اصرار زیادی به پدر و مادرم گفته بودند همیشه که بسما، دختر شما را به عقد خود درمی‌آورد، این یک داده پسر شما هم باید دختر شما را به عقد و ازدواج خود در بسماورد بدون اینکه پدر

چنین افرادی را به ظرفی تشیه کرده که در برخورد با مظروف خود بتدربیج تنگ‌تر و تنگتر می‌شود تا اینکه جانی برای پذیرفتن مظروف فضای حاتق احساس تنگی و خفگی می‌کند و نمی‌تواند حقیقی را که بر او عرضه می‌شود بپذیرد و در خود جا دهد و اگر این حالت عرضه شود ظرف دلشان جمع و تنگ می‌شود و احساس تنفس و اتزجار می‌کنند، و این احساس در برخورد با حقائق بتدربیج افزوده می‌شود تا آنجا که دیگر در دل جانشی برای پذیرش حق نمی‌ماند و اینجاست که مرگ معنوی انسان فرا رسیده است. انشاء الله در قسمت چهارم از این بحث دو تعبیر دیگر قرآن از آماده تبودن قلب برای پذیرش حق یعنی «قاوت قلب» و «شرح صدر کفری» را توضیح می‌دهیم و سپس رابطه شرح صدر و مدیریت را بیان خواهیم کرد.

ادامه دارد

۱- میزان الحکمة. ج. ۴- باب ۱۸۷۶.

۲- میزان الحکمة. ج. ۳- ص. ۴۷۱- باب ۸۹۵.

۳- سوره العنكبوت. آیه ۱۲۵.

۴- سوره زمر. آیه ۲۲.

می‌بینید، هچنین کسی که مبتلا به ضيق صدر است، در پرواز در فضای حاتق احساس تنگی و خفگی می‌کند و نمی‌تواند حقیقی را ادame یابد مرگ معنوی انسان فرا می‌رسد.

۳- ضيق صدر تدریجیاً تحقق پیدا می‌کند.

سومین نکته‌ای که از آیه ۱۲۲ سوره انعام قابل استفاده است اینست که ضيق صدر امری تدریجی است. زیرا انسان در پرواز به فضای بتدربیج دچار تنگی نفس می‌شود و هرچه اوج بگیرد بیشتر احساس تنگی سینه می‌کند تا آنجا که بیهوش شود و یا اگر این حالت ادامه یابد بمیرد، قرآن کسانی که در برخورد با حقائق احساس تنگی سینه می‌کنند را به چنین فضای اندودی تشیه کرده است. خداوند هیچکس را با سینه تنگ و قلب بسته نیافریده، استعداد ذاتی همه مردم در پذیرش حق یکسان است، ولی عده‌ای در نتیجه عمل ناشایسته خود بتدربیج دچار کشم ظرفیتی می‌شوند، گویا قرآن قلب